

[Formanden]

Vi går tilbage til spørgsmål nr. 9 på dagsordenen, stillet til ministeren for skatter og afgifter af hr. Ole Bernt Henriksen.

Spm. nr. 395

9) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Er det i overensstemmelse med ministerens fortolkning af ligningsloven, at skattevæsenet nægter en erhvervsdrivende fradrag for selskabsrejse foretaget i dokumenteret forretningsøjemed?«

Skriftlig begrundelse

En erhvervsdrivende i Århus er af skattevæsenet blevet pålagt at indtægtsføre selskabsrejse foretaget i dokumenteret forretningsøjemed. Det er over for spørgeren oplyst, at en dansk delegation har indlagt sig fortjeneste ved at spare staten udgiften gennem brug af denne fremgangsmåde.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Jeg skal beklage, at jeg ikke var her til tiden; jeg var i samråd i folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Jeg kender ikke den konkrete sag fra Århus, spørgeren nævner som baggrund for spørgsmålet, men generelt kan jeg oplyse, at i overensstemmelse med hovedreglen i statskattelovens § 6 kan udgifter til rejser fradrages, i det omfang de er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Det har man i praksis fortolket sådan, at hvor der er tale om at oparbejde nye markeder, gælder der ikke automatisk efter denne paragraf en fradragsret.

I 1959 har man suppleret med en regel i § 8 i ligningsloven, hvorefter man giver de erhvervsdrivende fradrag for udgifter, som de pågældende i forbindelse med erhvervet har afholdt, bl.a. til rejser med det formål at opnå salg af varer, og i virkeligheden dér brudt med den fundamentale sondring mellem drifts- og etableringsudgifter.

Som vi har fortolket reglerne i praksis, er der ikke fradragsret for udgifter til rejser, som må karakteriseres som studierejser af generel karakter uden nogen relation til indtægtserhvervelsen i det enkelte år, og vi har, hvor der har været tale om rejser, der ikke

udelukkende er af forretningsmæssig karakter, men blandede, selvfølgelig fulgt den praksis at dele udgifterne op og gøre dem delvis fradragsberettigede.

Om og i givet fald i hvilket omfang en foretagen rejse skal betragtes som forretningsrejse, hvor udgifterne kan fradrages, må således afgøres efter de konkrete forhold i hver enkelt sag, og når man hos Århus skattevæsen, efter det, hr. Ole Bernt Henriksen oplyser i spørgsmålet, i en konkret sag ikke har villet anerkende fradragsret, så må jeg formode, at den omhandlede rejse ikke har haft en sådan tilknytning til indkomsterhvervelsen, at betingelserne efter statskatteloven eller efter ligningsloven har været opfyldt.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det er jeg opmærksom på; det er klart, at sådan er reglerne. Men det, der bliver spurgt om, er, om charterpakkerejser behandles anderledes end andre rejser, altså om det, at man f.eks. har købt rejsen som en 8 dages rejse og arbejder, mens man er på stedet, i stedet for at tage til grisefest, eller hvad folk nu foretager sig, principielt gør, at udgifterne ikke kan fradrages. Det var det, jeg spurgte om.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Nej, det er sådan, at såfremt en erhvervsdrivende foretager en rejse, hvis formål klart er forretningsmæssigt, er det efter den praksis, vi har udviklet, principielt uden betydning for fradragsretten for udgifterne, om man benytter sig af en ordinær ruteforbindelse eller tager en chartertur.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi går derefter til spørgsmål nr. 11 på dagsordenen, som er stillet til boligministeren af hr. Pelle Voigt.

Spm. nr. 405

11) Til *boligministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Står ministeren ved sit løfte om, at maksimumhuslejen på kollegierne andrager kr. 650,- pr. måned?«